

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

**АБОНАМЕНТНАТА
КАМПАНИЯ за 2019 г. !**

За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**
каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **▲ "Доби прес" ЕООД**
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент
за 3 месеца - 3.00 лв. ;
за 6 месеца - 6.00 лв. ;
за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959
E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

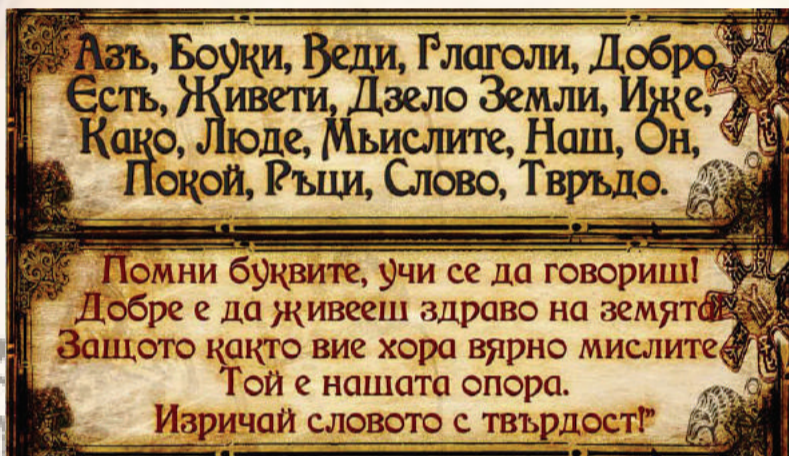
“ Помни буквите, учи да говориш! Добре е да живееш здраво на земята! ”

**24 май: Ден на българската
просвета и култура и на
славянската писменост**

Думичката азбука идва от две букви и не кои да е, а първите две в глаголицата - аз и буки.

Българската азбука е всъщност разказ за грамотността: Аз буки веди глаголи добро ест жичье... - Аз зная буквите и животът със знанието е добър... Това ни казва нашето а, б, в. В превод от прабългарски азъ означава памет.

Освен това на древния ни език алем означава първи, аан означава бог или небе. В новата азбука Кирил и Методий поставят на челно място буквата А като символ на начало и самосъзнание. Всяка следваща буква е взета от началото на конкретна дума и четени последователно те образуват смислен текст, скрито послание на светите братя към народа, който ще се ползва от тяхното творение, дайки му да разбере защо

са нужни буквите, какъв е техния смисъл и накъде ще ги поведе родното слово.

Първите азбукарчета заучавали новата азбука в текстовия ѝ вариант и макар че отдавна сме го забравили, той и днес продължава да ни глаголи, тоест говори: "Аз буки, веди глаголати! Добро ест живети дзело земля! Иже (йота) како люди мислите, наш он покой. ръци слово твърдо! Ук, фрът, хер! от! Ща чръв! Ци ша! еръ, ер, ери! Ет! Ен он! Йен йон! Юс! Ят!".

Преведена на съвременен български език тази уникална азбука звучи така: "Помни буквите, учи да говориш! Добре е да живееш здраво на земята! Защото както хора мислите, наша е той опора. Изричай словото твърдо! Нагоре всеки да лети! Върви! Избягвай червея! Покорявай висотите! Ти мъж, ти юноша, вие хора! Човече! с ум и разум! Във вярна посока и с ясно съзнание! Напред! Слава!". Колко е хубава азбуката ни!

Няма нищо по-важно от историята и традициите за съхранение на една нация. Един велик народ, какъвто е нашият, е тъпкан и мачкан със столетия, точно защото е велик и неговите врагове са били могъщи.

Историята ни е изтривана и пренаписана от всеки, който минава оттук и най-вече от нашите подложни управници до такава степен, че до днес децата ни няма да знаят какви са – българи или американци, или турци ...

Източник: [sosnovini](http://sosnovini.com)

Тихата трагедия на днешните деца

„Една тиха трагедия се развива точно в този момент в нашите домове и засяга най-ценното ни – нашите деца. Покрай професията ми на терапевт и работата ми със стотици деца многократно съм наблюдавала зараждането на тази трагедия. Емоционалното състояние на нашите деца е в истинска криза. Говорете с учители или професионалисти, които се занимават с деца, и ще чуете същото твърдение.

Нещо повече, през последните 15 години учените съобщават за притеснителни статистики, засягащи психическото здраве на децата. Забелязва се повишаване на случаите на психически разстройства: 1 от 5 деца има психични проблеми; 43% повече деца с дефицит на вниманието и хиперактивност; 37% повече случаи на депресия при тийнейджърите; 200% повече случаи на самоубийства сред децата на възраст 10-14 г.

На стр. 2

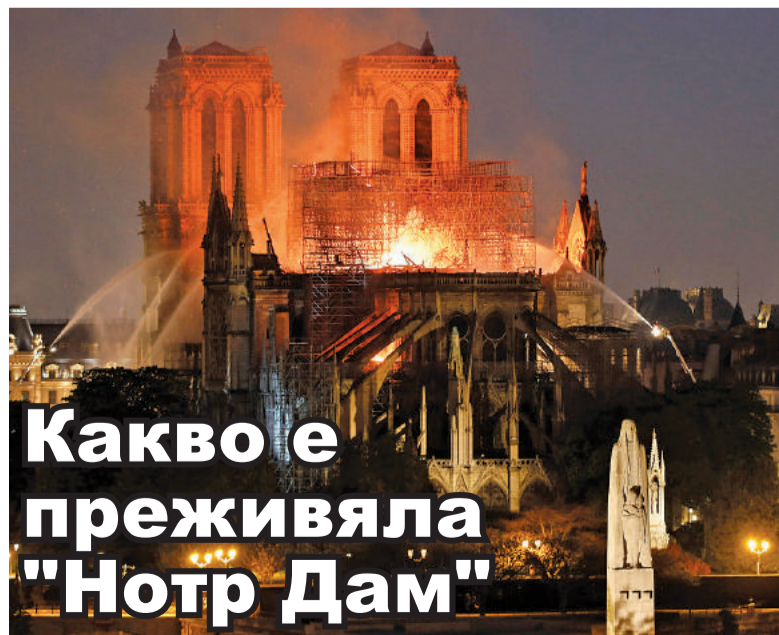
Разберете, България се разпада

Ако България продължи да се развива така, скоро интелигентното младо поколение от центъра на София просто няма да може да понася народа си, камо ли да го води, възвисява и прочие, пише **Първан Симеонов Първан Симеонов** („Галъп интернешънъл“) в емоционално есе.

Работата ми е да съм навсякъде и никъде. Затова и се опитвам да разбера всяка позиция по терена, поради което често се превръщам в инстинктивна „контра“. Когато съм с „либерали“, внезапно ставам „консерватор“. И обратното. Смятам, че такъв трябва да е инстинктът на

На стр. 2

"В деня, в който Господ започне да руши домовете си, значи злото в хората е надделяло над разума и любовта. И това ще е началото на края. В този ден ако не се пробудят всички, след това ще бъде твърде късно..." - Елена Блаватска*

Какво е преживяла "Нотр Дам"

На стр. 4

Тихата трагедия на днешните деца

Колко още доказателства ни трябва, за да прогледнем?

Не, „повече задължителни прегледи“ не е отговорът!

Не, „просто са родени такива“ не е отговорът!

Не, „виновно за това е училището“ не е отговорът!

Да, болезнено е да си го признаем, но в много случаи ние, родителите, сме отговорът за проблемите на децата ни. Научно доказано е, че мозъкът може да се пренастрои под влиянието на външната среда. За съжаление, с тази среда и тези методи на възпитание ние пренастройваме мозъка в неправилна посока и с това допринасяме за проблемите на децата ни. Да, има и винаги е имало деца, които са родени с проблеми и въпреки усилията на родителите – те не могат да ги преодолееят.

Днес не говоря за тези деца. Говоря за многото други деца, чиито проблеми са продукт на семейната среда, създадена от родителите им. Забелявала съм в моята практика, че когато родителите променят нагласата си към родителството, децата им също се променят. Какъв е проблемът? Днешните деца са лишени от основни компоненти, за да имат едно щастливо детство, например:

- родители, които са на тяхно разположение емоционално;
- ясни граници, ясни насоки; отговорности;
- балансирана диета и достатъчно сън;
- движение и игра навън; креативни игри, социални контакти, възможността да изпитат скука и сами да я преодолеят.

Вместо това децата получават:

- родители, обсебени от дигиталните устройства;
- родители, които са позволили на детето да управлява дома им;
- чувство за превъзходство, вместо отговорности;
- недостатъчно сън и нездравословна диета;
- заседнал живот;

- безкрайно много източници на стимулации, мигновено удовлетворение и липса на всякакви скучни моменти.

Можете ли да си представите как ще отгледаме здраво поколение в толкова нездравословна среда? Няма как! Разбира се, да си родител не е лесно и не можем да променим човешката природа, но резултатите, които виждаме, са плашещи.

Нашите деца плащат за небалансираното си детство със своето емоционално и психическо здраве.

Как да поправим стореното? Ако искаме децата ни да пораснат като щастливи и здрави възрастни, трябва да се събудим от този сън и да се върнем към основите. Все още не е късно! Казвам го, защото стотици от моите клиенти са забелязали положителни промени у децата си само след няколко седмици (дори дни), благодарение на тези съвети:

- установи ясни граници и запомни, че ти си преди всичко родител на детето си, а не приятел;
- предложи на детето си балансиран начин на живот, изпълнен с това, от което то се нуждае, а не само от това, което иска.
- не се страхувай да казваш „Не!“.
- храни го с повече здравословна храна и с по-малко чипсове, бонбони и т.н.;
- прекарвайте поне един час на ден сред природата: карайте колело, катерете се, отидете на риболов, наблюдавайте птиците или насекомите;
- забранете дигиталните устройства на вечеря (това се отнася и за вас самите);
- играйте поне веднъж на ден на някаква игра;
- включвайте детето си всеки ден в едно домакинско задължение (сгъването на прането, разчистването, разопаковането на покупки, подреждането на масата);
- осигурете здравословно количество сън на детето си и махнете технологиите от спалнята му;
- научете детето си на отговорност и независимост.
- не го предпазвайте от малките грешки и го на-

учете на онези умения, които ще му помогнат да преодолее препятствията на живота:

- не подготвяйте раницата на детето си, не му я носете, не носете в училище забравената кутия с обяд и не белете банан на 5-годишно дете (то може и само).

- научете детето на нужните умения, за да свърши тези задачи, вместо вие да ги вършите за него.

- научете детето си, че невинаги ще получава удовлетворение на мига.

- осигурете достатъчно възможности за „скука“, защото по време на скуката се ражда креативността: Не се чувствайте длъжни да забавлявате детето си постоянно;

- не използвайте технологиите, за да преборите скуката;

- избягвайте да използвате технологии по време на хранене, в колата, в ресторанта, в магазина. В тези моменти мозъците им разбират какво е скука;

- помогнете им да се справят със скуката, като им дадете идеи за това какво могат да правят, когато им е скучно;

- бъдете на разположение на детето ви и го научете как да общува с хората;

- изключете телефона си, докато детето не си легне, за да избегнете дигиталното разсейване;

- научете детето ви да се справя с емоциите си. Научете го как да поздравява, как да проявява емпатия, как да се държи на масата, как да води разговор;

- свържете се с детето си емоционално – усмихвайте се, прегръщайте го, целувайте го, гъделичквайте го, четете му, танцувайте, скачайте и лазете с детето си.

Трябва да предприемем нещо, трябва да приложим тези промени в живота на децата си, преди цялото поколение да полудее! Още не е твърде късно, но скоро ще бъде...

Виктория Прудей
Източник: data.bg

Разберете, България се разпада

изследователя, а и на мислещия гражданин въобще.

Винаги съм разсъждавал така. Но признавам, че това никога не е било толкова уморително, колкото сега. Става все по-трудно да говоря с приятелите си от различните сектори. Дебатът все е черно-бял, нюансите изчезват, ескалацията е видима с просто око. В публичната ни среда вече има поне две успоредни реалности, които не просто не се разбират, не просто не говорят на един език, а дори се презират.

Два полюса

Прословутата битка между „либерали“ и „консерватори“ като че ли създаде два полюса, които взаимно отричат правото си на съществуване. В същото време заради регионалните различия и чувствителното социално разслояване само в София и в малка част от големите градове има повечко пари. А това означава образование, което пък значи мислене за постмодерни и космополитни

неща. Навсякъде другаде се мисли предимно за растеж, а не за права, правила, природа.

Това е идеологически спор: и двете гледни точки имат основателни доводи и затова е логично да си противоречат. Но разликите помежду им стават потресавачи. **Ако България продължи да се развива така, скоро интелгентното младо поколение от центъра на София просто няма да може да понася народа си, камо ли да го води, възвисява и прочие.**

Достатъчно е да направите сравнение между което и да било място в страната и София с нейната новоизграждаща се социална тъкан. Тя е просто на другия край на вселената спрямо привърженците на всички парламентарни партии, взети заедно.

Да, знам, че казвам нещо банално ясно. Но липсата на усещане за някакво общностно живеене е изумителна. Зад всичко това надничва въз-

дещото отчуждение между „народ“ и „елит“. Разбира се, че е нормално космополитната интелигенция да страни от масовия вкус. Но имам усещането, че вече става дума не за дистанция, а за погнуса. При това не осъзната и изговорена, а инстинктивна, нормализирана, ежедневна. Няма сила на света, която да накара либералната интелигенция да лайкне снимка от мъжкото хоро в Калофер. Младата софийска екосистема за граждански активизъм е чудовишно далеч от всичко останало в страната. При това либералната интелигенция намира това за свой дълг - противопоставяйки се на „народа“, да го огромява.

Ще кажете: а може ли да бъде иначе? И има ли изобщо значение? Има. Днес повече от преди. В сегашния разпадащ се свят такива като нас ще трябва да започнат повече да разчитат на себе си. А това означава някакво съзнание за общност в рамките на националните държа-

ви. Не казвам дали е добро или лошо. Казвам, че ще се налага.

Трябва да помирим двете Българи

Нищо хубаво не чака страна, в която достъпът до благосъстояние, респективно до кръгозор, е така неравномерно разпределен. Заедно с тази имунна недостатъчност идва и друго. Умните хора в България странят от националното мислене. Вярно, умните хора по правило са космополити. Но идеята за национална общност изглежда напълно неприсъща на интелигенцията, формираща се днес в България. **„Национално“ и „умно“ стават полюси.**

Нямаме избор: щем или не щем, ще трябва да помирим успоредните Българи. Не заради някакви сантименти, а заради простичката логика. Тук живеем, тук плащаме данъци, тук гласът ни влияе на властта. Затова няма как да насърчаваме отчуждението, суетната ин-

телектуалска гнусливост и естетическото високомерие на интелигенцията към останалите. И проблемът не е на „народа“, а тъкмо на „елита“.

Тук въобще не става дума за поощряването на някакъв злокачествен национализъм - става дума за онова, което може да го предотврати. Ако няма нормална визия за националното, то ще продължи да си намира път и да избива като патология. Ако мирогледната нетърпимост между „либерали“ и „консерватори“ (осъзнати или неосъзнати) се задълбочи, това ще доведе до още по-дълбоки дезинтеграционни процеси. Ако страната ни продължава да допуска крещящи неравенства в развитието на човешкия си капитал, прословутото българско усещане за обществено нещастие ще се задълбочава още повече. Ако няма ефективна комуникация между „народ“ и „елит“, ще пулсират рецидивите на популизма. Колко още примери са нужни?

Немски пътешественик разказва за живота на българите през XVI век

По пътя срещнахме много османци. Между другото един еничарин ни каза: „Вие отивате към Виена, следващата година ще дойдем и ние там! Дано това им струва главите! Амин!“

Ханс Дерншвам

През 1553 г. австрийският император Фердинанд праща делегация до султан Сюлейман Великолепни. Пратеничеството оглавяват епископ Антон Вранчич, унгарският феодал Ференц Зай и един човек на име Ханс Дерншвам, заминал „на свои разноски“, както съобщава сам. Той бил 60-годишен, образован, заможен, семеен и делови човек.

Тласкан от силно любопитство, немецът се решава на тази крачка, като за наше щастие, води дневник по време на пътешествието си. У нас ценният извор е използван в много научни изследвания за положението на българския народ под османско иго и по-точно – през XVI век.

Докато Ханс Дерншвам е в Цариград, той се спира подробно на обичая как и по какъв начин се събират еничарите.

Османецът има обичай: в християнските земи, които е завладял и потиснал, той редовно взимал през три години най-избраните, красиви, сръчни, стройни момчета, навсякъде по градове и села, толкова, колкото си иска и колкото му трябва.

От тях султанът произвежда еничари, капуджии, бейове, паши, чауши, спахии, санджакбейове. Чрез такова управление всички християнски земи са лишени от стария им ред, честност и граждански права, защото в цялата империя в нито един град по прав им вече няма истинско гражданство, няма съвет, няма община и пр.

Османците от няколко години са придобили нов обичай по отношение на пленените християни: сега ги обрязват силно, връзват им ръцете и краката и ги принуждават да приемат тяхната вяра. Даже и тези, които са отдавна тук и са останали необрязани, или някой пленник, който година или две се е бранил от обрязване, в края на краищата трябва да изтърпи това. Когато християнин спори с мюсюлманин, последният го принуждава да мълчи като заплашва, че ще го направи мюсюлманин.

Причината за голямото подчинение, което османлият среща в земите си, е голямата безмерна тирания; той трябва да държи всички в покорност, и никоя земя, нито пък човек му е скъп, всички трябва да търпят – както заробени, подтиснати, пленени хора, от които никой поради тревога, страх, нужда и принуда не може вече да мръдне, нито пък да изправи глава. Всички да крайно унижени, принизени със земята, така че животът им е мъка.

Немският пътешественик обръща голямо внимание на храната, описва с подробности вкусовите качества и навиците за хранене.

Османците ядат крайно бедни гозби, от които може да се ужасиш, и обикновено изобщо не могат да готвят. Особено жените им са съвсем некадърни в това отношение. Всички гозби са само „чорба“ – това значи „супа“.

Също така слагат и по една лъжица ситно скълцано овче месо върху лозов лист и го увиват като топка. Между лозовите топки накълцват и сини сливи, варят го само във вода.

При тях се счита за вкусно ядене и следното: варят ориз, мляко и брашно заедно, слагат му масло, захар и розова вода, а също и една тяхна подправка; това ядене се нарича „малеби“.

Османците ядат много дини, това е най-хубавото им ядене, намират се всякакви видове и много големи, продават ги на тегло. Те не се канят един другото на гости в къщите си, защото никой не може да угости другия – жените им не умеят нищо да сготвят, и при това мъжете не пускат жените си да се показват.

Също така не е обичайно мъж и жена да се хранят заедно. Ядат на пода като вълци; поглъщат каквото имат и каквото успеят да вземат. Където ядат, там и заспиват като кучета на земята.

Щом се съберат скришно в някоя кръчма, за да

пият вино, те се заключват и не вдигат шум. Ако някой се напие, кръчмарят не го пуска навън. Поради това лежат там като говеда. Като намерят вино, и особено ако е без пари, османците нямат никаква мярка, пият като говеда, докато паднат, та не могат с ходят, нито да стоят или да говорят и можеш да ги помислиш за умрели...

От Одрин започва България. Във всички села се говори български. Изглежда, че навсякъде е имало лозя – сега всичко е буренясало и се е превърнало в поляни. Народът е крайно измъчен и ограбен, не може да се съвземе, не го и оставят да се съвземе; обират му всичко.

Оттук започват погачите, продават ги по 1 аспра едната, жените ги носят за продан. Имат и друг хубав хляб. На три места намерихме младо бяло вино, също така по пътищата имаше на коли мътно вино.

Тази страна е България.

България е прекрасна страна, плодородна страна, от две страни има големи планини. Има ниви, лозя, но са пусти и буренясали... Има също рекички и гори, но къщите, в които трябва да живеят хората, са съвсем окаяни.

На 14 юли тръгнахме рано сутринта от Пловдив и към 4 часа стигнахме, като из пътя не спирахме да се храним, до едно село, наречено Ветрен по български, а иначе Хисарджик. Това е голямо българско село. Имат 2 попа, няма и следа от мюсюлманин. Народът е хубав и силен, в много къщи имаха собствено вино за продан, младо винце.

Жените и особено момите сплитат по цялата си

глава много плитки една през друга, като мрежа; носят висулки на ушите, около врата си носят верижки и шнурове, на които висят разни милички, сини стъклени мъниста, месингови парички; някои носят шапки от бели миди...

Българите нямат право да носят хубави дрехи. Ходят всички в сиви и бели ямурлуци, нямат нито обувца, нито ботуши, а само цървули от необработена волска кожа и чорапи до коленете.

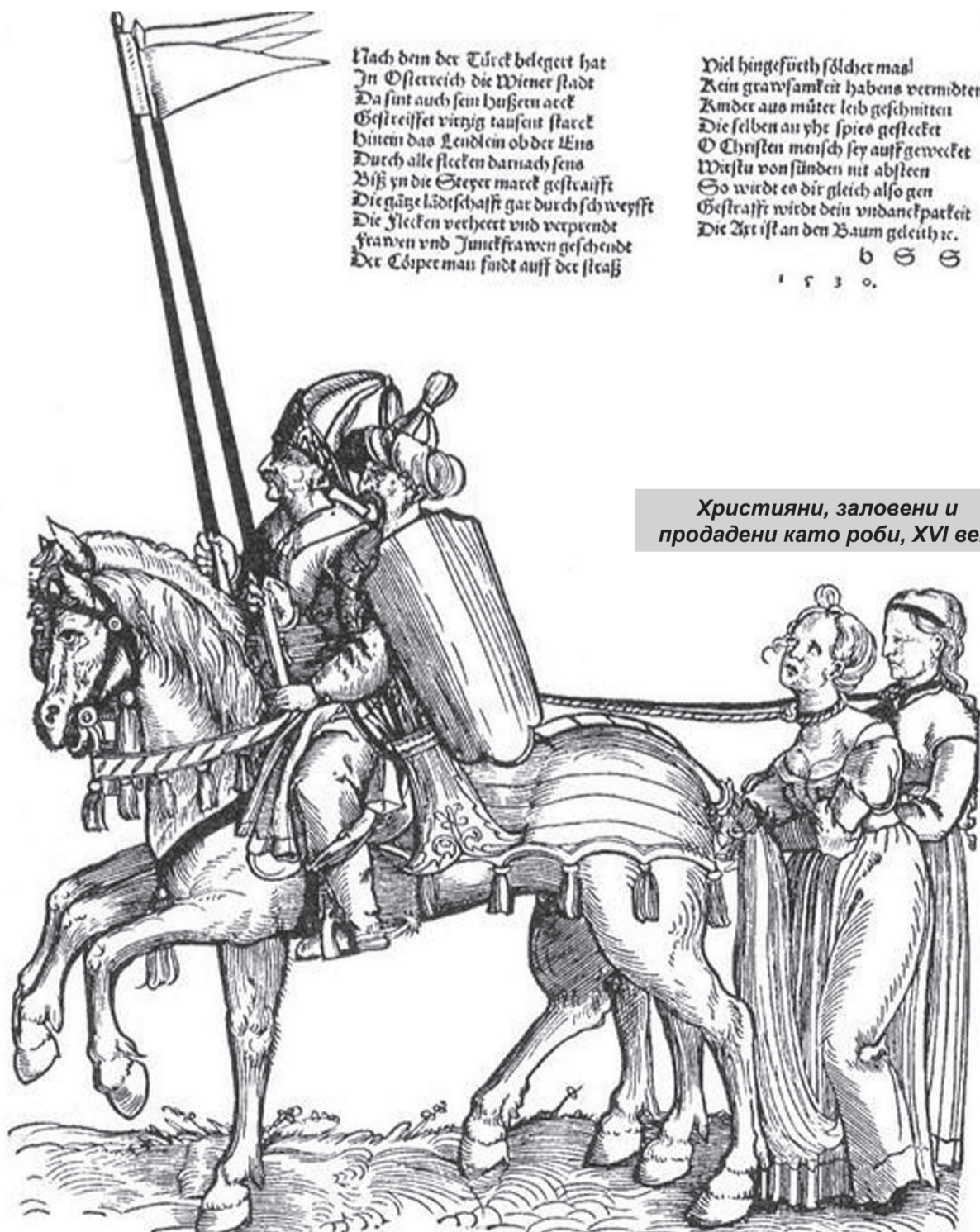
В София е имало голяма хубава катедрала и висока черква. Тя се издигала над целия град, но е разрушена. От черквата османлият е направил склад за пленено в битки оръжие.

В София има 11 големи и много малки джамии, всичко около 100.

...Същия ден моят хазяин, един българин, ми разказа много неща за невероятното им потисничество. Той имал четири сина. Единия му взели за султана или за пашата Али, който е техен господар. В тяхното село данъкът за момчета се падал на всеки пет години. Когато някой имал само дъщеря и нямал синове... Тук изречението в ръкописа на Ханс се губи.

По-надолу в дневника си той добавя, че неговият хазяин за една нощ не успял да му опише докрай всичките си мъки.

Източник: glas.bg

Християни, заловени и продадени като роби, XVI век.

Какво е преживяла "Нотр Дам"

Навремето великия българин Кольо Фичето спасява катедралата Нотр Дам в Париж да не рухне. Днес кой ли може да я възстанови след пожара в който изгоря!

Катедралата „Парижката Света Богородица“ е свидетел на редица важни събития от живота на Париж. Интересна история, свързана с премеждията на великия български архитект Кольо Фичето във Франция, разказал някога игуменът на Преображенския манастир край Велико Търново, архимандрит Георги. Словата на стареца, запазени от краеведи, са достигнали днес до нас.

През 1866 година за ужас на цяла Франция един от символите на страната – катедралата Света Богородица в Париж, започнал да се руши. Стената на столетния храм се пропукала и хората със страх очаквали величествената постройка да рухне. Десетки признати от цял свят експерти дошли да видят катедралата и да разберат как могат да обърнат процеса, но всички се провалили.

В отчаянието си френските власти започнали да търсят помощ навсякъде с обещания за награда. Така новината достигнала и до българските земи, тогава в границите на Османската империя. Русенските земи в онези времена били управлявани от Митхад паша. Той бил френски възпитаник и се интересувал какво става във Франция и поддържал топли връзки с правителството на страната.

Като чул за неволите им, той откликнал и обещал, че ще изпрати на помощ най-добрия архитект в цялата Османска империя, простираща се тогава на

три континента. Това бил не кой да е, а самият Кольо Фичето. Славата на българина отдавна била излязла от границите на империята.

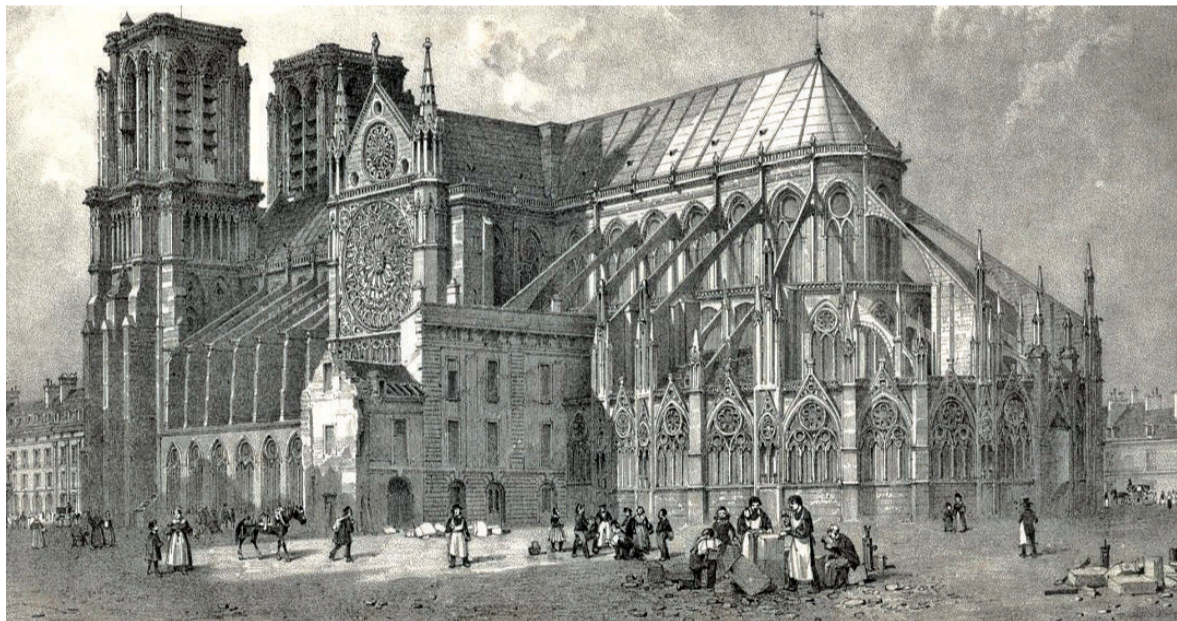
Така родният архитект се озовал във влака за Париж. Пристигайки в тълпата на парижката гара, той не можал да намери посрещачите си. Те също не го видели в множеството. Чак когато народът се разотишъл, всеки по своя път, французите видели архитекта. Те не повярвали, че скромно облеченият човек пред тях е известният в цяла Европа Кольо Фичето.

Домакините предложили да го настанят и почерпят, но българинът отказал. Пожелал веднага да отиде и види катедралата. На момента започнал своите проучвания. Само за няколко дни открил и проблема – дълбока подпочвена вода, която предизвиквала корозията. Извел водата навън, каптирал я и дори изградил една малка чешмица, от която тя да се изтича на площада. Разрушението било преодоляно, стената била възстановена.

Французите не могли да повярват колко бързо българинът успял да се справи с проблема и да спаси Парижката Света Богородица. Поканили го да остане във Франция, но той отказал. Имал работа. По това време строил Беленският мост, заради който той бил заложил главата си пред Митхад паша. Огледал отново внимателно катедралата и след като се убедил, че опасността е отминала, поел обратно за родината си

Разказал свещеникът *Стилиян Стойков*

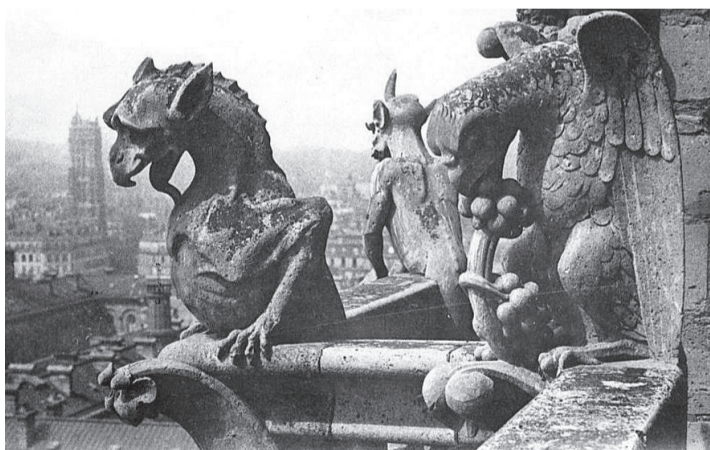
Историята на катедралата „Нотр Дам“ в снимки

Нотр Дам преди построяването на емблематичната кула-стрела, която рухна след пожара на 15 април 2019 г.

Статуя на френския архитект *Viollet le Duc*, разположена на покрива на катедралата. Той е изобразен като апостол и наблюдава своето творение - кулата-стрела. Снимката е от 1939 г.

Прочутите гаргойли, заснети през 1920 г.

Около 13 милиона туристи посещават всяка година един от символите на Париж - катедралата „Нотр Дам“. Тя е изградена в периода 1163 – 1345 г. и е едно от най-великите постижения на готическата архитектура.

„Нотр Дам“ е мълчалив свидетел на едни от най-важните

моменти в историята на Франция. През 1804 г. тук е коронован за император Наполеон Първи, а през 1970 г. е извършено опелото на генерал Шарл дьо Гол.

На 15 април 2019 г. огромен пожар опустоши голяма част от храма, известен още като Парижката Света Богородица. Пожарът унищожи покри-

Коронацията на Наполеон (1769-1821). Фрагмент от картина на *Жак-Луи Давид*. Снимка *Getty Images*

ва на прочутата катедрала, но главната конструкция и двете кули-камбанарии бяха спасени.

„Нотр Дам“ е забележителна с двете си напълно еднакви квадратни кули, всяка от които е с височина 69 м, като са издигнати на три етажа. В южната кула са разположени камбаните, най-голямата от

които тежи 15 т. В катедралата може да се влезе през три портала. Първият е посветен на Св. Ана, майката на Дева Мария, а средният изобразява Страшния съд. Третият вход е отреден за Дева Мария.

„Нотр Дам“ бе спасена от пълен крах, но щетите от огъня са огромни.

Източник: *ladyzone.bg*

Унищожението е освобождение, красивото е грозно

„Дръжте модерните архитекти далеч от реставрацията на „Нотр Дам!“ Този съвет се превърна в слоган на съпротивата срещу набиращите популярност прогресивни идеи за радикален редизайн на разрушените от пожара части на катедралата „Света Богородица“ в Париж. Огнените езици още се плъзгаха по вековната структура, когато на хоризонта изплуваха футуристичните екстремисти и тяхната obsесия по обновяване чрез разрушаване. Пожарът възбуди нагона за естетическа революция на хората, които искат да преобразят Запада по контурите на своята омраза към миналото и историята му. Пламъкът на тяхното презрение към нашата цивилизация е по-агресивен и опасен от онзи, който вдъхнови милиони хора да споделят туристическите си спомени от Франция преди броени дни в акт на егоистичен трибют към един архитектурен шедьовър.

„Ще бъде нелепо ако възстановим „Нотр Дам“ като факсимиле на оригинала“, гласи заглавие на анализ в иначе умерено консервативното британско издание „The Daily Telegraph“. „Международен призив към архитекти за нов дизайн на кулата на „Нотр Дам“, писна платформата за прогресивна пропаганда BBC. В материала се цитира безобразно изказване на министър-председателя на Франция Едуар Филип: „Новата кула трябва да бъде адаптирана към техниките и предизвикателствата на нашата ера“. На масата е сложена сериозно идеята за конкурс за нов дизайн. В същото изказване Филип говори за „еволуция на наследството“ и нуждата от изцяло нова кула-стрела. Той със сигурност не трябва да се сърди на хората, които в този контекст иронично предложиха направо да сложат минаре на опожареното място.

Президентът на Франция Емануел Макрон съобщи, че всичко ще бъде построено „дори по-красиво“ без да контретизира какво има предвид. „Форбс“ пуснаха заглавието „Защо „Нотр Дам“ не трябва да бъде възстановена, както е била“. Вътре се излагат абсурдни аргументи в полза на естетическата подмяна и превръщането на катедралата в площадка за експериментите на модерни архитекти.

„В контекста на Франция и нейната история една вярна реставрация на катедралата би било възможно най-малко креативната опция и ще бъде предателство към духа на „Нотр Дам“ и културната история на Париж“. Всъщност, не. Един модерен редизайн със сигурност ще бъде предателство към естетиката и историята, към традицията и красотата. Особено когато разполагаме с достатъчно примери за драматичния контраст между старите класически сгради и новите продукти на прогресивното въображение и градско планиране. Само си представете какво биха направили съвременните „креативни“ хора с тази сграда на повече от 800 години. Ние в България закономерно сме разгневени от трансгресиите на мутробарока и безогледното бутане на паметници на културата в полза на бездушни, но „престижни“ постройки. Всичко това, но на стероиди би било цапането на „Нотр Дам“ с някакъв модернистичен редизайн.

В представите на новите елитни строители рядко има място за историческа и естетическа приемственост, те са революционери по дух и изобщо не се замислят дали новото действително ще бъде по-добро от старото. А в много случаи старателно търсят възможност да се отърват от старото, което на едно дълбоко и истинско ниво постоянно им напомня за собствената им неадекватност. Сгради и паметници, строени преди стотици години са несравнимо по-красиви от високотехнологичните и модерни опити. Отделно са свързани с история и култура, която все повече звучи като „хейт спийч“ за прогресивния човек от днешния ден.

Един от най-стъписващите и споделяни от големи медии цитати след пожара в „Нотр Дам“ принадлежи именно на такава фигура. Класически представител на елита, който мрази класиката, архитектурният историк от „Харвард“ Патрисо дел Реал облече в думи чувствата и мислите на своята среда: „Сградата беше толкова претоварена със значение, че нейното изгаряне е като акт на освобождение“.

В техния морално капитулирал свят богатата история е претоварваща. Те се чувстват натоварени от битките и славата, паденията и победите, великите постижения и противоречия, до които никога няма да се докоснат истински. Трябва да се започне наново, казват те, от бял лист, така както си представят всеки човек и всяко място. „Историята ги тригъра“, казано на модерен интернет жаргон.

Красотата на шедьоврите също им идва много. Затова унищожението е акт на освобождение. Ако изгорим катедралите, картините и книгите на Запада, няма да има какво да им напомня за превъзходството на майстори и обикновени хора, които за разлика от тях не са мразили собствената си култура.

Владислав Апостолов, Източник: conservative.bg

Лунен календар за м. май 2019 г. от Димитър СТОЯНОВ

Дата ден	Компост	Луна	Астролог. Зод. знак	Съгласуване	Зодиак. Съзвездия	Импулс растения	Дейности в градината Бележки
1 Ср		↑	Риби 13:30	F	Риби	Лист	Слънце в Овен. Възходяща Луна до 9 май.
2 Ч		↑	Овен		♈		Сеитба на листни зеленчуци - салати, листна целина, манголт и зеле. Пикираме готовия разсад.
3 П		↑	23:20 Телец	G	23:00 Овен	Вода	
4 С		↑	♉	H	♈	Топлина	В широки гнезда с дълбочина 20-30см на 200см едно от друго сеем 2-3 броя семена от тикви. Поставяме зрял компост.
5 Н		↑	6:40 Близнаци	I	20:00 Телец	Плод	След поникване оставяме най-доброто.
6 Пн	↑	↑	♊	J	♉	Земя	В дните на Телеца работим усилено с компоста - стария пресяваме, а новата купчина прехвърляме за добро смесване.
7 В	↑	↑	12:00 Рак	K	12:00 Близнаци	Корен	
8 Ср	↑	↑	♋	L	♊	Светл.	На 9ти не работим след 16 часа - Лунен възел. Грижим се за засятото през април
9 Ч	↓	↓	16:15 Лъв	M	13:00 Рак	Цвят	На 11ти от 4 до 16 часа импулса е топлинен - работим с овошната градина - прорезждаме плодовете, пръскаме.
10 П	↓	↓	♌	N	1:00 Лъв	Вода	Продължаваме грижите за плодните растения - пипер, домати, патладжани, краставици и други. Окопаваме, пензираме и поливаме.
11 С	↓	↓	19:20 Дева	O	♍	Плод	На 13ти след 13 часа не се работи - Перигей.
12 Н	↓	↓	♍	P	12:00 Дева	Земя	Слънце в Телец. До 13 часа не работим. Останалото време е за използване на готовия компост. Подхранваме всички кореноплодни. Довършваме работата с компоста. Грижи за главестата целина посята в април.
13 Пн	↓	↓	22:00 Везни	Q	♎	Корен	
14 В	↓	↓	♏	R	♎	Светл.	Сега вниманието е към цветните растения
15 Ср	↓	↓	0:30 Скорпион	S	17:00 Везни	Цвят	Прорезждаме, окопаваме и подхранваме.
16 Ч	↓	↓	♏	T	♏	Лист	Пълнолунието е в 0:12 часа.
17 П	↓	↓	4:20 Стрелец	U	Скорпион	Вода	На 19 не работим целия ден - Меркуриев възел. Пресаждаме всички готови салати. Пензираме листните подправки за нов прираст.
18 С	↓	↓	♏	V	♏	Топлина	На 21 след 12 часа не работим - Лунен възел в края на Низходящата Луна - не работим след 17 часа.
19 Н	↓	↓	11:00 Козирог	W	Стрелец	Плод	Грижи за овошните дървета - време за пръскане.
20 Пн	↑	↑	♏	X	♏	Земя	В дългия период на Козирога освен грижи и внимание към кореноплодните работим и с новата купчина компост. Новите откоси от моравата залагаме в купчината.
21 В	↑	↑	20:50 Водолей	Y	Козирог	Корен	
22 Ср	↑	↑	♎	Z	♎	Светл.	И през дните на Водолея продължаваме работата с компоста.
23 Ч	↑	↑	9:00 Риби	A	Водолей	Цвят	През втория ден сеем семената на късните цветя.
24 П	↑	↑	♐	B	♐	Лист	
25 С	↑	↑	21:30 Овен	C	Риби	В началото на периода импулса е много силен - три звезди. Засяваме семената на късното зеле, което ще пикираме през юни и ще е готово за зимата. Грижи и за всички останали листни растения.	
26 Н	↑	↑	♈	D	♈	Вода	
27 Пн	↑	↑	7:40 Телец	E	Овен	Топлина Плод	Готовата ранна реколта от плодните успешно прибираме и преработваме.
28 В	↑	↑	♉	F			
29 Ср	↑	↑		G			
30 Ч	↑	↑		H			
31 П	↑	↑		I			

Биодинамична характеристика на м. май 2019 г.

Отново „разкъсан“ Лунен месец с две части на Възходяща Луна в началото и края и с пълна част Низходяща Луна в средата от 9 до 22 май. Закъснелите стопани имат последна възможност за засяване на картофите. Напомням, че е най-добре за домакинството да използваме дните - корен при Низходяща Луна, а за семена дните „плод“ при Възходяща Луна.

Затоплянето на земята след 7-и май и топлите дни в началото около 9-12-и дават възможност за добив на качествени откоси от моравата. Част от сеното отделяме за новата купчина компост, която трябва да е готова в края на юни. За това имаме достатъчно дни. По-голямо внимание отделяме за ползването на готовия компост. Петте благоприятни дни са малко, но при добра организация ще успеем. След продължителните дъждове

всички растения имат нужда от подхранване - 14, 17 и 18 използваме за цветните и плодни растения, а останалите дни - за кореноплодни и листни. Можем да използваме и течен извлек.

Основно внимание през периода на Низходящата Луна отделяме на овощните дървета. Прорезждаме плодовете, пръскаме с подходящ препарат според нуждите и обмазваме стъблото и дебелите клони с пастата на Мария Тун.

Този месец в последната десетдневка събираме първата плодна реколта. Събраните плодове можем успешно и да консервираме за зимата.

При проблем с поповото прасе събираме екземпляри, гориме ги и на проблемното място ръсим пепелта. Точното време е от 1 часа на 19 май до 7 часа на 21 май.

Време е да приготвим

и два от важните биологични препарата - в чаша направена от кора на млад дъб настъргваме кора от стар дъб, надробена на ситно и заравяме в градината. Старателно отбелязваме мястото. Началото е 19 часа на 5 май и края от 10 часа на 6 май. Времето е малко, но с предварителна подготовка ще успеем. По-големият проблем е препаратът от лайка в чаша от кората на лиственица. Решението е по-дебел клон за няколко малки чаши. Времето от 3 часа на 31 май до 18 часа е малко, но е добре, защото можем да използваме нощта. По светло заравяме чашата.

Практиката показва, че сега е по-добре втората възможност, защото има по-добро сокодвижение и чашите се правят по-лесно.

Успех, колеги!

Ориана Фалачи е родена на 29 юни 1929 г. във Флоренция. През половинвековната си журналистическа кариера интервюира световни политици като Голда Меир, Ариел Шарон, Индира Ганди, Дън Сяо Пин, Фидел Кастро, аятолах Хомейни, шаха на Иран Пахлави, етиопския император Хайле Селасие... След терористичните атаки над Световния търговски център променя левите си политически убеждения и през 2002 г. пише „Яростта и гордостта“, в която посочва исляма като истински виновник за световния терор. През 2004 г. издава „Силата на разума“, където доразвива тезата за неразривната връзка между ислямската религия и ислямския тероризъм. Умира във Флоренция на 15 септември 2006 г.

„Ако изразите искрено мнението си за Ватикана, католическата църква, папата, Дева Мария, Исус или светците, никой няма да се занимава с вашето право на „свобода на мисълта и словото“. Ако обаче направите същото за исляма, Корана, пророка Мохамед, за някой мюсюлманин – тогава ще ви нарекат ксенофоб и богохулник и ще ви обвинят в расова дискриминация. Ако крещите антиамерикански лозунги, ако наричате американците „убийци“, „негодници“, „врагове на човечеството“, ако изгорите американското знаме и издраскате снимките на американските президент с пречупени кръстове, нищо няма да ви се случи. Но ако направите същото срещу исляма, тогава ще ви хвърлят на кладата.“

Ориана Фалачи

„Силата на разума“

от Ориана Фалачи (откъс)

Не ми харесва да казвам, че Троя гори. Че Европа днес е ислямска провинция, или по-скоро ислямска колония, а Италия е преден пост, крепост на тази колония. Защото това значи, че Касандра наистина говори напразно, че въпреки вика й, пълен с болка, слепците остават слепи, глухите – глухи и разбудените съвести отново потъват в сън. И хората като Mastro Sessu умират безсмислено. Но това е истината. Пожарът се разпространява – от проливите на Гибралтар до фиордите на Сорой, от скалите на Дувър до плажовите на Лампедуза, от степите на Волгоград до долините на Лоара и Тоскана. Във всеки от нашите градове има втори град. Разрастващ се град, като онзи от 70-те, когато хиляди и хиляди палестинци се заселиха в Бейрут и създадоха държава в държавата. Правителство в правителството. Мюсюлмански град, управляван от Корана. Сцена на ислямското нашествие. Нашествие, което до днес никой не е успял да спре. Никой – дори армиите на Наполеон. Защото в едно синове на Аллах нямат равни – в изкуството на нахлуването, завладяването, подчиняването. И най-желаната им плячка винаги е била Европа, християнски свят. Да направим ли бърз преглед на историята, която г-н Диен Дуд иска да контролира, или по-скоро – иска да заличи?

През 635 г. сл. Хр. три години след смъртта на Мохамед, армиите на полумесеца нахлуват в християнска Сирия и християнска Палестина. През 638 г. те превземат Йерусалим и Божи гроб. През 640 г. след като са завладели Персия и Армения, навлизат в християнски Египет и в християнския Магреб. Това са днешните Алжир и Мароко. През 668 г. за пръв път нападат Константинопол и го обсаждат пет години. През 711 г. прекосяват Гибралтар и атакуват католическия Иберийски полуостров. Завладяват Португалия и Испания и въпреки съпротивата на герои като Пелайо и Сид Кампеадор и другите участници в Реконкистата, маврите владеят Иберийския полуостров цели осем века. Вярващите в мита за „мирното съвместно съществуване, характерно за покорителите и покорените“, нека да прочетат разказите за изгорените мъжки и женски манастири, за осквернените църкви, за изнасилените монахини, за християнките и еврейките, отвлечени в харемите на победителите. Нека вярващите в този мит да прочетат за разпъванията на кръст в Кордоба, обесените в Гранада, обезглавените в Толедо и Барселона, Севиля и Замора. Християните в Севиля били обезглавени по заповед на Мутамид, кралят, който украсил двореца си с отсечени глави на евреи и християни. Християните в Замора, били обезглавени по заповед на Алманзор, везир, наричан патрон на философите, считан за най-великия водач на ислямска Испания. Господи! Само споменаването на името на Исус означавало мигновена екзекуция чрез разпъване на кръст, обезглавяване, обесване или набиване на кол. Същите наказания се прилагали за всеки, който бие камбана в църква. За всеки, който носел

дрехи в зелено – цвят, запазен само за мюсюлманите. Всички християни и евреи били длъжни да се покланят и да правят път на мюсюлманите на улицата. И тежко и горко на християните и евреите, ако се осмелявали да отговорят на обидите на мюсюлманите. Има една широко рекламираната подробност – неверните кучета не били длъжни да приемат Исляма, дори не ги насърчавали да правят това. Но знаете ли защо? Тези, които приемали Исляма, не били длъжни да плащат данъци. И обратно – тези, които отказвали, плащали данъци. От Испания в 721г., те преминали в не по-малко католическата Франция, начело с Абд ал-Рахман, управител на Андалусия.

Прекосили Пиринеите и превзели Нарбона. Там изклали всички мъже и взели в робство жените и децата. После продължили към Каркасон. Оттам отишли в Ним, където избили монасите и монахините. От Ним поели към Дижон и Лион, където ограбили и разрушили всички църкви, до една. Знаете ли колко време продължил походът им във Франция? Единадесет години, през които те прииждали на вълни. През 731 г. пристигнали пред Бордо с 380 хиляди пехотинци и 16-хилядна конница. Градът веднага се предал. От Бордо тръгнали към Поатие, сетне към Тур. През 732 г. Карл Мартел ги победил в битката при Поатие. Ако това не беше се случило, днес французите щяха да танцуват под ударите на дайрето. През 827 г. завоевателите се появили в Сицилия, която била ценна плячка за ненаситния им апетит. Като колели, обезглавявали и набивали на кол, както им бил обичая, те завладели Сиракуза и Таормина. След това – Месина и Палермо. За 75 години (толкова им трябвало, за да прекършат гордите сицилианци), те ислямизирали целия остров. Останали в Сицилия два века, докато норманите не ги прогонили. Но през 836 г. пристигнали в Бриндизи. През 840 г. – в Бари. Ислямизирали и Пулия. През 841 г. превзели Анкона. После прекосили Адриатика, върнали се в Тиренско море и през лятото на 846г. се появили в Остия. Ограбили и опожарили града и като се придвижили нагоре по устието на Тибър, стигнали до Рим. Обсадили го и една нощ нахлули в града.

Ограбили и опустошили базиликите Св. Петър и Св. Павел. За да се отърве от тях, папа Сергей II се съгласил да им плаща годишен данък от 25 хиляди сребърника. Наследникът му Лео IV издигнал лъвските стени около Рим, за да го предпази от бъдещи нападения. Напуснали Рим, но се появили в Кампания. Там останали 70 години. Унищожили Монтекасино и обезлюднили Салерно. В този град се забавлявали, като отнемали всяка нощ девствеността на една монахиня. Знаете ли къде? На олтара, в катедралата. През 898 г. нахлули в Прованс, по-точно в Сан Тропе. Заселили се там, и в 911г. прекосили Алпите и влезли в Пиемонт. Окупирали Торино и Казале, изгорили всички църкви и библиотеки, избили хиляди християни. Сетне се отправили към Швейцария, към долината Граубунден и Женевското езеро. Но снеговете ги отблъснали, затова направили кръг

и върнали в топлия Прованс. През 940г. окупирали Тулон, където се заселили... Днес е модно да се обвиняваме заради Кръстоносните походи. Да обвиняваме Запада заради кръстоносците. Да считаме Кръстоносните походи за несправедливост, извършена спрямо бедните невинни мюсюлмани. Но походите, организирани за възвръщане на Божи гроб и Йерусалим, които, нали помните, са били завладени от мюсюлманите, не от леля ми, са преди всичко отговор на четиривековната окупация. Походите били контранападение срещу ислямското нашествие в Европа.

Опит за отклоняване на нашествието към Ориента, т.е. към Индия, Индонезия и Китай, после към Африка, Русия и Сибир, където татарите приели исляма и започнали да преследват християните. Всъщност, след края на Кръстоносните походи мюсюлманите възобновили и засилили репресиите срещу християните. Този път турците се заели с тази задача. Турците, които се подготвяли да създадат Отоманската империя. До 1700 г. Западът бил обект на алчността на тази империя. Империята превърнала Европа в любимото си бойно поле с помощта на известните еничари, които обогатиха езика ни със синонима на фанатичен убиец – думата assassin. Знаете ли кои всъщност били еничарите? Те са избраните войници на империята, супервоини, способни на самобичуване, но и на водене на войни, избиване, ограбване, опустошаване. Знаете ли откъде ги набирали, или по-точно – насилствено взимали в армията? От окупираните страни – Гърция, България, Румъния, Албания, Унгария, Сърбия. Често набирали еничари и в Италия, по крайбрежието, опустошено от ислямските пирати. По бреговете и до днес има останки на наблюдателни кули, от които предупреждавали населението за появата на пиратите. До днес по тези брегове отеква викът, който сега звучи подигравателно, но тогава е бил вик на ужас и отчаяние: Mamma, li turchi! Mother, the Turks! Еничарите-убийци били отвлечани като 11-12 годишни момчета, заедно с още по-малки деца. Най-красивите живеели в султанските сараи и били използвани за педофилски цели. Похитителите избирали първородни деца от богати семейства. Те приемали исляма, после ги затваряли в казармите и ги лишавали от човешки радости като любов и женитба. Промивали умовете им по-жестоко, отколкото хитлеристите промиваха умовете на младите есесовци. Еничарите се превърнали в най-страшната машина за убиване в света след римските легиони.

Не бих искала да бъда досадна с този малък урок по история, който в нашите свръх политически коректни училища би бил смъртен грях. Но накратко ще опресня паметта на забравилите, на лицемерите.

(Продължението четете в следващия брой)

Внощта на 8 срещу 9 май 1945 г. в източното берлинско предградие Карлхорст се състои официалната церемония по подписването на акта за безусловна капитулация на нацистка Германия. Съветската делегация се води от маршал Жуков, американската – от генерал Спатс, британската – от маршал Тедер, френската – от генерал Дьо Латр дьо Тасини. От името на Райха подписва фелдмаршал Кайтел. Това е краят на Втората световна война в Европа. Новината за капитулацията на Германия обикаля като светкавица целия свят. В СССР тя е посрещната с грандиозно ликуване. Милioni хора излизат по улиците на градовете и селата в цялата страна. Приключва 1418-дневната епопея, наречена Велика Отечествена война, за която се крие море от лишения и страдания, мъка от пораженията и радост от големите победи. По време на Втората световна война Съветският Съюз понася най-големите човешки загуби – по последни данни около 27 милиона души.

9 май е датата, на която капитулира Фашистка Германия и се слага край на Втората световна война

На 1 май 1945 г. съветската армия навлиза в Берлин, а немското радио обявява, че Хитлер е мъртъв, и на негово място застава адмирал Карл Дьониц. На 7 май група немски военни лидери подписват капитулация в Реймс. На 8 май Чърчил и президентът Труман обявяват края на войната в Европа. Рано сутринта на 9 май немските ръководители в Берлин подписват подобна капитулация спрямо съветската армия, и съветският лидер Й.В.Сталин обявява края на войната.

На 9 май 1950 г., точно 5 години след края на Втората световна война, в чест на победата над фашизма френ-

ският външен министър и експремиер Робер Шуман прочита в Париж пред международните медии декларация, останала в историята като „Декларацията Шуман“, с която дава гласност на идеята на икономическия съветник в Ке д'Орсе (френското външно министерство) Жан Моне Франция и Германия да обединят контрола си над производството на двете стратегически суровини – въглища и стомана.

Предложението е възприето и на 18 април 1951 година в Париж договора подписват 6 страни – Франция, Германия, Италия, Холандия, Белгия и Люксембург.

Тази дата – 18 април 1951 година – е моментът на формалното историческо зачеване на днешния Европейски съюз. На този ден, а не на 9 май, както често погрешно се твърди, се създава първата Европейска общност – за въглищата и стоманата.

Значително по-късно, едва на срещата на върха в Милано през 1985 година, в апогея на Студената война, обаче се взема решение за Ден на Европа да бъде обявена не датата на подписването на договора – 18 април, а онзи 9 май, съвпадащ с Деня на победата, в който Шуман прочита декларацията си.

Така датата на Победата

над фашизма е покрита, дублирана, подменена и постепенно започва да се свързва със съвсем друго събитие.

Като отчитаме голямото значение на проекта „Обединена Европа“, днес не можем да не отбележим, че такава подмяна и припокриване на датите на двете значими събития – победата над хитлерофашизма и зачеването на Европейския съюз, първо, не е исторически коректна, и второ, тъй като е замислена в

годините на отминалото антагонистично противоборство между двете световни системи, вече не отговаря на духа на взаимно разбирателство и сътрудничество, в който живеят европейските народи.

Невъзможно е тепърва да настояваме за корекции, но поне можем да изведем ясно и недвусмислено историческата истина. За да се знае и помни.

Максим Добрев

Парадът на победата в Москва, 24 юни, 1945 г.

Съветското знаме се вее над Райхстага.

Съветските войски превземат Фрауенбург в Източна Прусия, 1945 г

16 април 1945, началото на Берлинската операция, довела до капитулацията на нацистка Германия.

www.kvantov-prehod.org

Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев

Основател: акад. **Атанас Панчев**

Главен редактор
Петър Петров

Редакционен колектив:
Желяз Христов
Лияна Фероли

Автор на главата на вестника: **Галина Фероли**

Адрес на редакцията:
1172 София
жк „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ №1
Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62
Тел.: 0893/ 83 84 97;
0887/08 19 59

e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
„Новата цивилизация“ ЕООД,
София

Първа Инвестиционна Банка
АД, гр. София
IBAN:
BG13FINV91501016554266
BIC KOD: FINVBGSF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

ЧУДОТВОРНАТА ИКОНА НА СВЕТИ ВЕЛИКОМЪЧЕНИК ГЕОРГИ ОТ МАНАСТИРА В ХАДЖИДИМОВО

В Неврокопска епархия, край град Хаджидимово се намира манастирът „Свети великомъченик Георги“. Тук местните хора съхраняват старо предание за съществуването на древен манастир на това място, който е бил разрушен от османските завоеватели при падането на България под турско робство. Същата участ е сполетяла и много други манастири в Неврокопското поле.

Народната памет е запазила през вековете спомена, че хълмът, обрасъл с дървета и храсти е място на древна християнска светиня, за която сведенията са доста оскъдни в историографията. По време на османското владичество местността е била турски чифлик, но под хълмчето с дървета се пазели основите на православния храм с чудотворната икона на свети великомъченик Георги.

Безценната реликва се открила по чуден начин през 1850 година, когато свети Георги се явил в съня на благочестивия местен християнин дядо Атанас Лазаров и му наредил да отиде на описаното място и да изкопае неговата икона от земята. Човекът не обърнал внимание на съня, но го сънувал повторно, а на третия път след съня се престрашил и отишъл в местността, която била собственост на турчин. Когато видял, че старецът копае в имота

му, собственикът го прогонил, но след случката се върнал на нивата при своите волове и ги намерил на земята легнали, като не помръдвали. Тръгнал да търси помощ и се събрали много хора, които разбрали за случилото се с дядо Атанас по-рано през деня и възрастните потвърдили, че действително старецът е копал на църковно място, затова посъветвали собственика на имота да го повика и да не му пречи да копае. На следващата сутрин чудотворната икона била намерена. Предполага се, че е рисувана през 17-18 век, като близо 200 години е била под земята без да има повреди по нея от влага или гниене. Собственикът приел откриването на иконата като Божие знамение и отстъпил имота на българите. На мястото местните хора построили малък параклис.

Огромно било желанието на местните да построят по-голям храм, затова получили разрешение от Цариград за построяване на малък, нисък и вкопан в земята храм, според порядките в Османската империя по онова време. Започнали строителни работи, но се оказало, че теренът не по-

зволява да се направи дълбок изкоп и жителите направили ново прошение до Цариград, с което поискали разрешение храмът да е по-висок и над земята. Със султански фермен било получено решение храмът да се изгради на исканата височина, но му било наложено ограничение – да бъде без прозорци. През 1864 година храмът бил завършен, а на следващата година е бил осветен. След Освобождението на България от турско робство са направени прозорците в храма.

По време на Балканските войни манастирът претърпял много поражения, като цялостното обновяване на манастира продължило до 1996 година.

През 1979 година в църквата избухнал пожар, който унищожил иконостаса и иконите. От храма останали само зидовете. Единствено иконата на свети Георги по чудо оцеляла сред пламъците. С помощта на Неврокопската епархия и с дарения, само за осем месеца след пожара църквата е възстановена и на 6 май 1980 година е осветена. Направен е нов, резбован иконостас и отново са изографисани всички икони в храма.

Много са чудесата, които не спират до днес да се случват чрез иконата на свети Георги и по неговите молитви.

Свещецът-воин е закрилник едновременно на животновъди и земеделци, на войници, затворници и пленници. Наречен е Победоносец, защото е победил един демон, който в образ на страшен звяр, излизал от едно езеро, недалеч от планина Ливан и опустошавал нивите и добитъка на цялата околност. Покровител е на войниците, защото самият той е бил воин. За предпазване на стадата от хищници се обръщаме с молитви към свети великомъченик Георги. Молитвите към светеца помагат за закрила на войнството ни, за укротяване на диви зверове и предпазване от нападения, за житейски нужди на овчари, пастири, военни и млекари.

Мариана Праматарова

застраховки
осигуряване
финансови
консултации

**ВАШАТА СИГУРНОСТ
Е НАШЕ ЗАДЪЛЖЕНИЕ!**

www.vdi-broker.com

- имуществени застраховки
- застраховки „Живот“
- застраховки финансови рискове
- лични застраховки
- селскостопански застраховки
- автомобилни застраховки
- застраховки на отговорности
- финансови консултации

АВТО
ИНСТРУМЕНТИ

НОВО ОТ ОМНИТЕХ ЕООД
МОБИЛНИ, СПЕЦИАЛИЗИРАНИ
УСЛУГИ:

ВАДЕНЕ/ЕКСТРАКЦИЯ НА:

- ПОДГРЕВНИ СВЕЩИ
- ЗАПАЛИТЕЛНИ СВЕЩИ
- ДЮЗИ
- ШПИЛКИ И БОЛТОВЕ

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ РЕЗБИ НА:

- СВЕЩИ
- ОБТЕГАТЕЛНИ РОЛКИ
- СИЛОВО ЗАКРЕПВАНЕ
- КАРТЕР

ЕКСПЕРТНИ КОНСУЛТАЦИИ

GSM: 0876 577 576

e-mail: omniteh@gmail.com

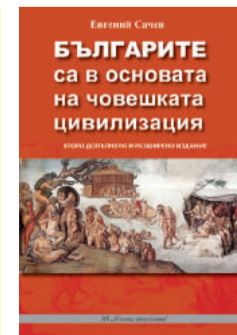
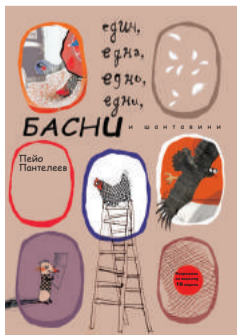
АВТОМИВКА

0886/44-33-44

0899/655-77-55

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници „Хеликон“, „Сиела“, „Колхида“, „Бард“, „Белканто“, „Нанси“, „Паола“, „Букспойнт“, „Български книжици“, „Нова епоха“, „Елрид“, „Книжарницата“ и „Малкият принц“, както и от книжните борси „Болид“ и „Искър“. Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин:

www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на посочен от вас адрес.